

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВИКЛАДАЧІВ ЯК ФАКТОР ЯКОСТІ СУЧАСНОЇ АРХІТЕКТУРНОЇ ОСВІТИ

АКОПОВА А.О.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

У сучасних умовах особливе значення набуває особисто-орієнтована архітектурна освіта, що пов'язано з вимогами сучасного ринку праці, особистості і розвитку інноваційної педагогічної практики. Аналіз, виконаний в рамках даної статті показав, що основою архітектурного проектування і його оцінки є особистість викладача як провідна цінність освіти [1].

Відповідно, спираючись на висловлювання відомих вчених в області інноваційної політики, можна вважати, що концептуальною основою інноваційної архітектурної діяльності в вищій професійній освіті є процес, спрямований на реалізацію результатів закінчених наукових досліджень в області архітектурного проектування, а також науково-методичні розробки в галузі архітектури, науково технічні досягнення в розділі «Архітектурне проектування». Їх інтеграція в новий проект, орієнтований на вдосконалення технологічного процесу, як правило, виконується в практичній діяльності.

Таким чином, до інноваційної архітектурної практики відноситься виконання науково-дослідних, дослідно-конструкторських зі створенням нової або вдосконаленої архітектурної продукції, де професійна архітектурна освіта є однією з найважливіших підсистем соціальної сфери.

Загальновідомо, що навчання майбутніх архітекторів зазвичай відбувається в процесі їх підготовки у вищому навчальному закладі, далі - в магістратурі, аспірантурі, докторантурі. Дана структура являє собою вищу професійну архітектурну освіту, яку наділене необхідними повноваженнями для здійснення педагогічного процесу відповідно до запланованих термінів, ресурсами і якістю.

На жаль, сьогодні відзначається падіння рівня підготовки випускників-архітекторів, особливо тих, діяльність яких буде пов'язана з викладацькою практикою в вузі. Іншим фактором є зниження числа прийому майбутніх архітекторів до вузів на безкоштовній основі. Відповідно, зростає компенсація числа учнів за рахунок платної освіти в державних професійних освітніх установах або за рахунок платних освітніх послуг в недержавних освітніх закладах. Внаслідок цього падає якісний рівень розвитку інноваційної архітектурної освіти. На цьому тлі виникають незадовільні відносини між державою і сферою комерційної архітектурної освіти.

Стає очевидним, що такий підхід і виявлення особливостей у сфері інноваційної професійної освіти сприяють виробленню вмінь планувати, організовувати викладацьку діяльність і оцінювати отримані результати, коригувати упущення. Ці методи роботи призводять до закріплення архітектурних нововведень, розвитку особистої структури саморегуляції викладачів, що робить їх провідними в області сучасної архітектурної освіти.

Ще одна існуюча проблема - це кадровий дефіцит викладачів - провідних архітекторів, які бажають присвятити себе викладацькій діяльності в вузах. Як відомо, дефіцит реалізації їх потенціалу в професійній освіті багато в чому визначається не тільки відповідним (належним) фінансуванням, а й практичними заходами сприяння з боку органів архітектурного управління. У державній сфері головні фахівці архітектурного профілю роботи виконують досить специфічні, управлінські функції.

Порушуючи проблему інноваційної діяльності, як чинника якості сучасної архітектурної освіти, слід згадати про те, що в даний час з'явилося багато різних освітніх архітектурних установ з недержавним або додатковим фінансуванням за рахунок комерційної діяльності, в яких викладачі додатково працюють. Звідси різко ускладнилося впровадження в державних вузах інноваційних технологій в архітектурній освіті.

Висновки

Закономірності розвитку інноваційного потенціалу архітектурного освітнього закладу на рівні педагогічної системи полягають в наступному:

- Інтенсивна розробка і впровадження інноваційних архітектурних технологій, орієнтована на розвиток творчого потенціалу особистості слухача.
- Безперервність інноваційної архітектурної освіти обумовлює поетапний розвиток творчого потенціалу особистості студента, відповідно до вікових та індивідуальних особливостей розвитку особистості.
- Інтеграційні процеси в інноваційній архітектурній освіті взаємопов'язані з розвитком особисто-орієнтованої педагогічної системи у вигляді творчого середовища.

Література :

1. Асеев Ю. С. Професія – архітектор / Ю.С. Асеев. – Київ: Будівельник, 1991. – 104 с.
2. Товбич В.В. Архітектура: мистецтво та наука [Текст] / В. В. Товбич, М. В. Сисойлов. – Становлення та розвиток процесів і явищ архітектури. – К.: Свідлер, 2007. – 1020 с.
3. Шимко В.Т. Архитектурно-дизайнерское проектирование : основы теории (средовой подход) / В.Т. Шимко. – М. : Архитектура-С, 2009. – 408 с.